

יעקב לרנר

שִׁבְתוֹן

(מתוך העובד)

על פני התהום הקר –
אני – אין חלקי בם...

שעו – ואהיה גר
ואתע לי כעב

באין כל אח ושאר,
באין בית אם-ואב
ובאין לנתיבי גר
בארץ-שכול וסתו.

על הכל מחול לך,
יקום אין-לב אין-אלו

עלזו נחיה ופרח
פראש על תל ותל...

אני לא אשמח בך –
אני – תלום קשה ליל...

חזון לא-נגה לי
וצל ינחני סחור.
גרדמים חיי בי
בלחץ בדיל הקר,

שבתון שבת לי
מלבבות ומזעם.

תלום קשה-ליל אני
בדמי צהרי-יום:

אני לי – מדבר-אי
וקל היש – תהום.

דהר, הזמן, דהר
בוכות הצחוק הקרם

בענן הילל הקר
בסאן האש ודם